



PROF. DR. SC. LIVIJE KALOGJERA
[20. 10. 1957. – 16. 11. 2025.]

Sredinom studenog 2025. godine napustio nas je prof. dr. sc. Livije Kalogjera koji je bio učitelj svih hrvatskih otorinolaringologa i kirurga glave i vrata. Livije je bio najbolji u svemu što je radio i to je radio s lakoćom, ljubavlju, čak i strašću i u svemu je bio uspješan. Bio je velikan hrvatske i europske otorinolaringologije na liniji Mašek, Šercer, Padovan.

Bio je vrhunski kliničar i vrhunski kirurg, jedan od posljednjih „all around“ kirurga u našoj struci. Nesebično se davao svojim bolesnicima i nije mu bilo teško provoditi sate u kirurškoj dvorani i sate u njegovim „legendarnim“ ambulantama daleko izvan radnog vremena. Tu su ga pokorno čekali njegovi pacijenti, kao nekog gurua, i nikad se nitko nije bunio zato što čeka jer je znao da će ga liječiti veliki prof. Kalogjera. Od mnogih od njih i dragi Bog je digao ruke, ali profesor Kalogjera nije.

Bio je veliki znanstvenik kakvog hrvatska otorinolaringologija više nema. Imao je preko 16.500 citata, H-indeks 31, što niti jedan hrvatski otorinac nije nikad imao. On je svojom inteligencijom, intuicijom, talentom, promućurnošću i strašću gurao znanost naprijed i kao takav je i globalno bio prepoznat. Čovjek koji je poznao imunologiju više od prosječnog imunologa, ORL patologiju više od prosječnog patologa i internu medicinu vezanu uz našu struku više od prosječnog internista. Na svjetskim je kongresima suvereno diskutirao o svemu i dovodio u neugodnu situaciju mnoge autoritete čak i nekog mikropodručja, ne s namjerom da im to čini, nego da dođe bliže znanstvenoj istini, a oni mu nisu mogli parirati i nisu mogli slijediti njegov znanstveni misaoni tok. Mi Hrvati smo bili ponosni na njega i malo se grijali na suncu njegove slave. Njegove znanstvene ideje i rezultati su bili globalno prepoznati.

Bio je profesor Medicinskog i Stomatološkog fakulteta.

Bio je vrhunski predavač koji je bio omiljen među studentima. Njegova su predavanja zračila erudicijom, šarmom i duhovitošću. Nije mu bilo ispod časti držati vježbe studentima niti zadnjih dana prije mirovine, čak štoviše, u tome je uživao.

Bio je zamjenik predstojnika klinike, premda je bio format za predstojnika klinike. Bio je voditelj Zavoda za rinologiju te osnivač i voditelj Referentnog centra za dijagnozu i liječenje kroničnih hipereaktivnih bolesti gornjih dišnih puteva. Bio je predsjednik Hrvatskog društva za ORL-KGV, tajnik ORL sekcije Europske akademije za alergologiju i kliničku imunologiju (EAACI), dužnosnik Europskog rinološkog društva (ERS) i ORL sekcije Europske unije liječnika specijalista (UEMS), ispitivač europskog ispita iz otorinolaringologije. Bio je organizator i suorganizator nekoliko desetaka raznih kongresa i simpozija u Hrvatskoj i Europi te je pokrenuo i vodio Simpozij za dijagnostiku i bolesti hipereaktivnosti dišnih puteva i organizirao četrnaest skupova. Bio je član Collegiuma Oto-rhino-laryngologium Amicitiae Sacrum (CORLAS), najelitnije udruge svjetskih otorinolaringologa. Imao je format akademika, ali ni blizu Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti jer ga nije zanimalo lobiranje i umrežavanje i sve ono negativno što ide uz to i ni na kraj pameti mu nije bilo da bi to radio radi nekog svog pozicioniranja.

Bio je erudit, vrhunski intelektualac, jedan od posljednjih velikih alumnusa slavne zagrebačke Klasične gimnazije iz Križanićeve. Prema starim Grcima, bio je „aner musikos“ ili čovjek od glazbe. Oni su više cijenili ljude koji su imali glazbeni talent od drugih, a prof. Kalogjera je bio i više od toga, kompozitor i tekstopisac, umjetnik čije se pjesme i danas mogu čuti na radiostanicama ili se mogu strimati na internetu.

Uza sve ovo ili unatoč tomu, bio je nevjerojatno skroman čovjek, rijetko plemenit čovjek i najbolji čovjek kojega sam sreo u životu. Bio je posvećen svojoj obitelji za koju se brinuo i u dobru i u zlu. A u zlu se žrtvovao do krajnjih granica kako ne bi nitko od nas. Bio je čovjek koji nije zamjerao nepravdu koju su mu neki nanijeli, nego im je čak i pomagao da budu što bolji na tom „njegovom“ položaju jer je time smatrao da pomaže Klinici i struci, a da on nije važan.

Dragi prof. Kalogjera, dragi naš Livije, dragi moj Livius, znam da ćemo se sresti ponovno, da ćemo opet pričati o svemu, o medicini, otorini, umjetnosti, glazbi, sportu, nogometu, Hrvatskoj i da ćemo opet kužiti svijet te da će nam opet biti lijepo, smijati ćemo se puno i bit ćemo sretni.

Starac Haron te je svojom lađom, nošenom valima rijeke Stiks, odveo u Had gdje te dočeka spokoje koji zaslužuješ.

Hvala ti na svemu.

Neka ti je lahka hrvatska zemlja.

Počivao u miru Božjem.

Tomislav Baudoin